

gala- fylla

1/2025

PALLADION RY

UNIVERSITAS
TURKUENSIS

caligula

- 3 Päätoimittajien terveiset
- 4 Roomalaiset ja toistaiseksi tuntematon pasifismi
- 6 Fuksihaastattelut
- 7 Palladiinin sitsilaulut
- 8 Kistoriankirjoituksesta
- 11 Siili ja sieni
- 12 NOVELLI: Routainen taival
- 14 Asklepieion-testi
- 18 gossipclassic.net
- 19 Gallupin tulokset
- 21 Palladionin puuhanurkkaus
- 22 Palattuani Roomasta...

**KIITOS KAIKILLE TÄMÄN
CALIGULAN TEKEMISEEN
OSALLISTUNEILLE!**

LEHDEN TOIMITUS:

Aino Tuhkanen, Sohvi Lehmuskoski,
Pauliina Laine, Nelli Kautiainen, Jasmin
Leivo, Pekka Pansu, Taika Sillanpää,
Leila Karjalainen, Charlotte Tuohimaa

ULKOASU, TAITTO JA KANSIKUVA SEKÄ KUVITUS, ELLEI TOISIN MAINITA:

Sohvi Lehmuskoski

ERITYISKIITOS TAITON MAHDOLLIS- TAMISESTA: Daniel Montero

PALLADION RY

Turun yliopiston klassillisten kielten,
klassillisen arkeologian ja antiikin kulttuurin
opiskelijoiden ainejärjestö

päätoimittajien terveiset

Päeveye että pätkähti!

Tiälläpä kirjottelloo semmonen parjvaljakko ettei ou ennen kirjottana! Nyt ovat kyllä piästännä viärät immeiset puikkoloehin...

Kaksin aina kaunihimpi, elikkä tosissaankin niin meitä päätoimittajia on nyt kaksi! Kumpikaan meistä ei ole aiemmin toimittanut kokonaista lehteä. Enimmäkseen olemme kumpikin olleet ihan pelkkiä tyhjäntoimittajia, joskin toinen meistä on kyllä kirjoittanut artikkelin *Vesantolainen*-lehteen ja toinen käyttänyt yläasteaikoinaan ahkerasti *goSupermodel*-sivuston lehtieditoria, mutta tänä vuonna olemme saaneet mitä suurimman kunnian vastata itse CALIGULAN toimittamisesta – ja tämänhän on ollut mukavaa!

Sitä, mistä kaikesta tässä nyt sitten olisi syytä mainita, piti meidän ihan pysähtyä miettimään. Viime vuoden juhlahumun ja sitä edeltäneiden koettelemusten jälkeen on tämä kulunut vuosi tuntunut varsin rauhalliselta. Monenlaisia insidenttejä on kyllä ollut, mutta ne ovatkin sitten enemmän henkilökohtaisen elämän asioita... Merkittäviä uudistuksia on kuitenkin tapahtunut tänä vuonna myös oppiaineessa: uusia fukseja saapuu nyt vain joka toinen vuosi, mutta sisään otetaan kerralla huimat 15 opiskelijaa. Lisäksi kaikki tekstikurssit ovat muuttuneet viiden opintopisteen laajuisiksi, mikä on jonkin verran vaikuttanut opintojen rakenteeseen. Näihin muutoksiin on onneksi sopeuduttu ilmeisen hyvin ja ainejärjestömme on taas kasvanut melkoisesti. Nykyisellään jäseniä on liki 40! <3

Pitelet käsissäsi nyt jo aika monennetta Caligulaa ja juttua palladiineilla tuntuu yhä riittävän. Tämän vuoden kirjoittajilla on runojalka vipattanut ja numeroon on saatu paljon luovaa sisältöä, mutta muutama pidempi asia-artikkelikin lehdestä löytyy – sekä tietysti perinteiset fuksihaastattelut. Tällä kertaa pääset tekemään myös meille klassikoille sopivan persoonallisuustestin, ja aiemminkin mukana olleet Palladionin puuhanurkkaus sekä juorupalsta tekevät jälleen paluun.

Etä lukaskeepa siitä ja toevottavasti tykkeette, mutta jossette tykkee nii elekee *vuan* kertoko meille!

Aino & Sohvi

LUKIESSANI Pentti Linkolan vuonna 1960 julkaisemaa kirjasta pasifismista kiinnitin huomioni Linkolan kommenttiin siitä, ettei ”muinaisessa Roomassa vain pari tuhatta vuotta sitten pasifismin ajattelutapaa ollut olemassakaan”. Näin karkäs väite oli tietenkin heti tarkistettava, vaikka sen paikkansapitävyys ei Linkolan tekstin uskottavuudelle ollutkaan millään tavalla merkityksellistä, herätti vain mielenkiintoni. Päädyin siis otamaan hieman selvää pasifismin historiasta sekä siitä, kuinka rauhasta kirjoitettiin antiikin teksteissä. Ensimmäisenä on mainittava, että modernin pasifismin eli rauhanaatteen juuret ovat 1700-luvulla, ja ”pasifismi” on otettu käyttöön virallisena rauhanaatteen terminä vasta 1900-luvun alussa. Sinänsä Linkolan kommentti siis pitää paikkansa. Lisäksi on huomattava, ettei roomalaisia ole koskaan tunnettu erityisen rauhanomaisena kansana, vaan on yleisessä tiedossa, kuinka valtavasti Rooman valtakunnassa käytettiin resursseja sotavoimien kehittämiseen ja ylläpitämiseen, kuinka suunnattomia alueita roomalaiset noilla sotavoimilla valloittivat, ja kuinka näkyvää monenlainen väkivalta oli roomalaisen yhteiskunnan arjessa. Tästä huolimatta monien roomalaisauktorien – erityisesti runoilijoiden – tekstit ovat pullollaan puhetta rauhasta.

Aihetta tutkiessani löysin kolme mielenkiintoista artikkelia, joissa käsitellään rauhaa antiikin auktorien teksteissä. Artikkelit sijoittuvat historiassa käänteentekeviin ajankohtiin ja on ymmärrettävää, että rauha on aiheena ollut esillä ja ihmisten mielissä noina aikoina. Vanhin artikkelista, ”The Idea of Universal Peace in the Works of Virgil and Dante,” on julkaistu *The Classical Journal*issa tammikuussa 1914, vain kuukausia ennen 1. maailmansodan käynnistymistä. Artikkelin kirjoittaja K. C. M. Sills ei viittaa artikkelissaan kirjoitusajankohdan myllerrykseen, mutta aloittaa artikkelin muutamalla paljonpuhuvalla lausahuksella, jotka antavat ymmärtää rauhan olevan vielä varsin kaukainen haave

tuohon maailmanaikaan.

Men have dreamed of universal peace long before the dawn of the twentieth century; and Jewish prophets and pagan writers, no less than Christians, have looked forward to the day when war shall cease. Poets and philosophers have been unconsciously forwarding the peace movement for hundreds of years; and when international amity shall be not only an ideal but a fact, to them, as well as to statesmen and philanthropists, will the honor be due.

Keisari Augustuksen hovirunoilijan Vergiliuksen teksteissä on runsaasti rauhaa ihannoivia kohtauksia. *Georgica*-teoksessaan (Verg. *Georg.* 1,500–514) runoilija pyytää Rooman suojelijoita sallimaan Octavianuksen nousta valtaan ja auttaa sotien riepottelemaa valtakuntaa. Vergiliuksen kuvauksessa sodat hallitsevat maata ja maanviljelys on saanut väistyä, kun rautaiset aurat ja taimiveitset on sulatettu miekoiksi. Kaikki kansat taistelevat keskenään ja erimielisyyksiä lietsova juma-luus tuntuu olevan pysäyttämätön kiertäessä maata. Myös muissa Vergiliuksen teoksissa sotia kuvataan valtakuntaa vaivaavana pahana, ja Augustus puolestaan kuvataan valtakunnan pelastajana – pysyvän rauhan aikaansaajana. Vaikka Vergilius ei kaikissa teoksissaan elättelee suuria toiveita maailmanrauhasta realistisena tulevaisuutena, hän näkee sen jonkinlaisena päämääränä, johon ihmisten on kaikesta huolimatta pyrittävä. Vergiliuksen runous ei kuitenkaan edusta tällaista ajattelua sattumalta, vaan monet teoksista on laadittu Augustuksen pyynnöstä, ja yltäkylläiset rauhan ajan kuvaukset sopivatkin keisarin propagandaan kuin nyrkki silmään. Monet erityisesti juuri Augustuksen ajan runoilijat olivat osa samaa kirjailijoiden piiriä, jota rahoittivat keisarille läheiset tahot, kuten keisarin neuvonantaja Maecenas. Näiden kirjailijoiden kirjallisten tuotosten oli siis miellyttävä keisaria ja tämän lähipiiriä. Kuitenkin myös muissa antiikin konteksteissa ja muilla kirjallisuuden aloilla on kirjoitettu sodasta ja rauhasta.

Toinenkin löytämistäni artikkeleista edeltää maailmansotaa – nimittäin 2. maailmansotaa. D. S. Whiten ”The Attitude of the Romans toward Peace and War” on samoin *The Classical Journalin* julkaisema artikkeli, tällä kertaa vuodelta 1936. Tuolloin maailmanvallasta kamppailivat kaikkien tuntemat valtionpäämiehet ja diktaattorit, joita artikkelin kirjoittajakaan ei voi jättää huomiotta. Artikkelin avataan esittelemällä Mussolinin raju puheenvuoro, jossa tämä vetoaa ihmisiin väittämällä, että sodankäynti on osa ihmisluontoa ja muutenkin hyvä juttu. Artikkelin kirjoittaja toteaa, niin kuin pitääkin, puheenvuoron olevan täyttävä potaskaa ja keskittyy tämän jälkeen etsimään antiikin lähteistä materiaalia osoittamaan, että sotaa on aina osattu vastustaa – jo antiikin Roomassa. White esittelee artikkelissaan myös muita historiallisia sodan puolustuspuheita, ja ne torpatakseen hän esittää lukuisia rauhan puolustuksia antiikin lähteistä. Tässä artikkelissa kirjoittajan ote on henkilökohtaisempi kuin vuoden 1914 artikkelissa, ja on epäilemättä selvää, että artikkelin kirjoittamiseen on innoittanut juuri kirjoitusajankohdan sotaa väistämättä enteilevä poliittinen ilmapiiri.

So deeply must the idea have been implanted in the Roman mind that a treaty was a sacred obligation that nowhere have I been able to find in the remarks of poet, orator, historian, or philosopher any sentiment such as Mussolini's, that war was considered an ennobling human experience.

Stoalaista filosofiaa edustanut Seneca kirjoittaa kirjeissään Luciliukselle (Sen. *Epist.* 95,30–33) sodasta hyvin tuomitsevaan sävyyn. Hänen mukaansa roomalaiset ovat sekaisin; he rankaisevat yksittäisiä rikollisia miesmurhasta, mutta eivät välitä näistä teoista valtion tekeminä, sillä ovathan nämä asiat senaatin päätettävissä. Samat teot siis ovat yksilön tekeminä tuomittavia, mutta armeijan toteuttamina jopa ylistämisen arvoisia. Seneca tuomitsee ihmisten sodankäynnin, kun jopa villieläimet pystyvät elämään rauhassa keskenään. Hän tietenkin esittää ongelman ratkaisuksi filosofiaa. Stoalaisen filosofian oppeja seuraamalla ihminen voi Senecan mukaan päästä yli tarpeettomista haluistaan, jotka ohjaavat tämän sotien ja

ahneuden tielle. Senecallakin oli omat takajatuksensa hänen kirjoittaessaan näitä kirjoituksia, mutta hän tuntuu tuomitsevan sodankäynnin jollain tapaa paljon henkilökohtaisemalla tasolla ja uskottavammin kuin Vergilius tai tämän kanssa samaan kirjailijapiiriin kuulunut Horatius, jonka runoutta myös värittävät rönsyilevät kuvaukset keisarin aikaansaamasta rauhan ajasta (e.g. Hor. *Carm.* 4,15,17–20) ja joka tunnustaa olevansa suoranainen rauhan rakastaja (Hor. *Sat.* 2,1,44).

Myös arvoisa puhemies, ystävämme Cicero, sivuaa monissa teoksissaan rauhaa. Hän ilmaisee toistuvasti halveksuvansa sotimista korostaen sotimisen sopimattomuutta sivistyneille miehille. Hän kehuu toisinaan itsensä lisäksi myös muita poliitikkoja ja heidän rauhanomaista tapansa hoitaa valtion asioita, muttei kuitenkaan unohta sotimisen välttämättömyyttä aikansa Roomassa. Ciceron suhteesta rauhaan kerrotaan enemmän artikkelissa ”Cicero on Peace and War”, jonka G. A. Harrier kirjoitti *The Classical Journalille* vuonna 1918 – jälleen artikkeli 1. maailmansodan ajalta.

Antiikin auktorit eivät siis olleet pasifisteja; he hyväksyivät kyllä sodankäynnin Rooman valtakunnan turvaamiseksi ja pitivät sitä tarpeellisenakin. Kuitenkin jo mainitsemani esimerkit osoittavat, että antiikissa tunnistettiin rauhan merkitys ja että maailmanrauhasta osattiin jo herätellä toiveita. Roomalainen kulttuuri ei tietenkään ollut ympäristö, jossa nämä ajatukset olisivat edenneet konkretiaan poliittisessa päätöksenteossa, mutta jonkinlainen pohja myöhemmälle rauhanaatteelle on löydettävissä jo antiikin teksteistä.

ARTIKKELIT:

Harrier, G. A. (1918), ”Cicero on Peace and War” *The Classical Journal* 14(1), 26–38. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.

Sills, K. M. C. (1914), ”The Idea of Universal Peace in the Works of Virgil and Dante” *The Classical Journal* 9(4), 139–153. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.

White, D. S. (1936), ”The Attitude of the Romans toward Peace and War” *The Classical Journal* 31(8), 465–478. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.

Fuksinaastattelut

KOONNEET: PAULIINA LAINE JA NELLI KAUTIAINEN

MISTÄ PÄIN OLET KOTOISIN?

Katja Ylikorpi: Lopelta
Kanta-Hämeestä

Sirkku Ullgren: Joensuusta

Siiri Hyvärinen: Joroisista,
Pohjois-Savosta

Pauliina Sarasoja: Lieksasta,
Pohjois-Karjalasta

Milla Malinen: Mynämäeltä

MIKÄ ON SUOSIKKIKIRJASI?

Katja: Annukka Salaman
Faunoidit -trilogia

Sirkku: Babel, R.F. Kuang

Siiri: Naparetki – Minun
rakkaustarinani, Bea Uusma

Pauliina: Pottereiden sekä
Tolkienin tuotannon ohella
varmaan Elina Rouhaisen
Susiraja-sarja <3

Milla: Kazuo Ishiguron
Silmissä siintävät vuoret

MILLÄ KOLMELLA SANALLA KUVAILISIT ITSEÄSI?

Katja: unelias, hassu, laiska

Sirkku: tähdet, tiedonjano,
tunteet

Siiri: menevä, lupsakka
ja rempseä

Pauliina: sosiaalinen,
spontaani, seikkailija

Milla: loikoilija, yöihminen,
epäammattikokki

MITKÄ KOLME ASIAA OT- TAISIT MUKAASI AUTIOLLE SAARELLE?

Katja: teltan, ongen ja Anna
Puun (kyllä, sen laulajan)

Sirkku: tulitikut, puukon
ja kitaran

Siiri: jonkin hyvän kirjan,
energiajuoman ja toisen
hyvän kirjan

Pauliina: koirakamun,
ruokaa ja jonkun ystävän

Milla: kissa, Pepsi Max
ja villasukat

MINNE MATKUSTAISIT MIE- LUITEN JA MIKSI?

Katja: Kuuhun koska kuka nyt
ei haluisi kuuhun!

Sirkku: Ehkäpä Roomaan. En
ole siellä vielä päässyt käy-
mään.

Siiri: Jonnekin Etelä-Euroop-
paan, pidän lämmöstä ja
Välimeren ruokakulttuurista.

Pauliina: Skotlanti on houku-
tellut monia vuosia kauniin
luontonsa ja arkkitehtuurinsa
takia.

Milla: Japaniin, ruuan, vaattei-
den, keikkojen ja nähtävyyk-
sien takia (erityisesti keikkojen)

KENET ANTIIKIN AIKAISEN HENKILÖN HALUAISIT TAVATA JA MIKSI?

Katja: Sapfon koska se slayaa
<3

Sirkku: Sapfon, olisi hienoa
saada tietoonsa enemmän ko-
konaisia teoksia häneltä.

Siiri: En ole varma haluai-
sinko tavata ketään, mitäs kes-
kusteltavaa meillä olisi.

Pauliina: Varmaan Kleopatra.
Olisi mielenkiintoista nähdä
onko hän niin hurmaava mitä
kerrotaan...

Milla: Delfoin oraakkeli /
Pythia (kuka vaan)

KUINKA PÄÄDYIT OPISKELE- MAAN KLASSILLISTA FILOLOGIAA?

Katja: Äiti osti Percy Jackson
-kirjoja mulle lapsena

Sirkku: Onnekaasti
ja vahingossa.

Siiri: Luin latinaa lukiossa ja
jäin koukkuun, keski-aika ja
latina kiinnostivat jo silloin.

Pauliina: Pari vuotta sitten tie-
sin jo että historia kiinnostaa
suunnattomasti. Pohdiskelin
että mitä historian osa-aluetta
lähtisin opiskelemaan ja valit-
telin sitä ettei antiikin historiaa
pysty opiskelemaan Suomes-
sa. Mikä iloinen yllätys olikaan
kun netissä tuli vastaan tämä
ala. Harjottelin pitkään pääsy-
kokeeseen ja kesällä sain uuti-
sen valinnasta!

Milla: Opiskelin lukiossa jo
latinaa ja päädyin sitten luon-
nolliseen jatkumoon. Lukiossa
ei myöskään kunnolla tutus-
tuttu säilyneihin teksteihin tai
henkilöihin niin halusin päästä
käymään syvemmällä tasolla.
+ Mukava opiskella kieltä joka
keskittyy muuhun kun keskus-
telusanastoon

MITÄ OLET PITÄNYT OPISKELUSTA? KOMMENTTEJA, RISUJA, RUUSUJA?

Katja: Tahti on ollu aika lujaa
mutta kiinnostavaa on ollut! :)

Sirkku: Olen pitänyt kovasti.
Olen saanut oppia ihan valta-
vasti lyhyessä ajassa, itseä oi-
keasti kiinnostavista asioista.
Kanssaopiskelijat ja opettajat
ovat mukavia ja pääsee todella

haastamaan itseään
jatkuvasti.

Siiri: Opiskelu on lähtenyt hyvin liikkeelle, arki on rennompaa kuin kuvittelin. Pidän siitä, että suurin osa opiskelusta tapahtuu kirjaston nurkassa eikä luentosalissa.

Pauliina: Äärimmäisen mielenkiintoinen ja moniulotteinen ala, joka tuntuu niin omalta jutulta. Pidän siitä että vähän kaikkia osa-alueita kuten historiaa, kieliä ja kulttuuria voi opiskella tällä alalla samanaikaisesti! Risuina ehkä mainitsisin ainoastaan itse-

näiset kurssit, jotka aika ajoin tuntuvat raskailta. Turku on kaunis opiskelukaupunki <3

Milla: Mielenkiintoisia juttuja ja hauskoja tulkintoja on tullut kuultua mutta välillä menee aivot juntturaan

palladiinin sitsilaulut

ALKUKEVÄÄN katoavina pimeinä tunteina pienessä humanistimielessäni ajattelin Palladionin kaapissa ennen muinoin ollutta paperinippua. Kasan muinaismuistot sisälsivät (tai lienevät vielä sisältävän?) vanhoja pöytäkirjoja, sekalaisia lippulappusia sekä Saku Sammakon latinaksi. Onhan se harmi, että Palladionilla ei oikeastaan ole sitsilauluja. Tästäpä sainkin idean. Mikä sen parempaa, kuin itsevaltaisesti lanseerata Palladionille ikioma sitsihitti? Mutta mikäpä olisi sopiva menobiisi? Tämän hiljaisen palladiinin mielessä kummittelee vain yksi asia. Jotkut saattavat kutsua sitä nostalgiapläjäykseksi, toiset painajaismateriaaliksi, mutta yksin on varmaa: aito luonnon Biolan.

Tässä siis uudelleensanoitettu, vuoden 2006 mainoshitin "*Puutarhassa juhliitaan*" sovitus "*Senaatissa juhliitaan*" (parannus- ja nimiehdotuksia otetaan yhä vastaan).

*Nyt senaatissa juhliitaan
Maa uutta voimaa saa
Käy kaalinpäät ne kasvamaan
kun niitä lannoittaa
Jo armeijaakin laulattaa
Vesi punertaa
Kaalipa se ruokkii matoa ja myöskin Catoa
Miesvoimaa armeijan (Rooman)
Täsmäisku murtajan (Rooman)
Carthago delendest
Sanoi vanha Catonen*

JASMIN LEIVO

Jeffrey O'Kellyn luomaan *Tohtori Sykerö* -hahmoon sekä reetori *Marcus Tullius Ciceroon* pohjautuvan kuvan *Tohtori Sikerosta* on luonut **Pekka Pansu**.

Kylläpä teitä nyt lykästi, sillä juuri saaneemme tiedon mukaan meillä on Jasminin sanoittaman kappaleen lisäksi iloa jakaa kanssanne toinenkin uusi sitsilaulu!

Tohtori Sykerö -tv-sarjan tunnusmelodialla laulettavan "*Tohtori Sikerö*" -kappaleen on sanoittanut **Pekka Pansu**.

*Uskomaton reetori Cicero on
Kolmen sivun mittaisin lausein hän puhuu
Latinistin viha ja rakkaus on hän*

*Uskomaton reetori Cicero on
Retoriikan avulla juttuja voittaa
Catilinan juonittelun pysäyttää*

kistorian- kirjoituksesta

Kuva 1. Logresin
muinainen
leijonakuningas
varustuneen
© Mauri ja Tarja
Kunnas (1997)

PEKKA PANTSU

KATSOESSANI valkokankaiden kuolema-
tonta klassikkoa, *Druids – taistelu Gal-
liasta*¹, sattui silmäni esine, jonka tunnis-
tin välittömästi. Kisuku-
ningas Artturille hänen
kruunajaisissaan luovu-
tettu Logresin muinaisten
leijonakuninkaiden kilpi².

Kuva 2. Battersea Shield
© The Trustees of the British
Museum. Shared under a
Creative Commons Attributi-
on-NonCommercial-Share-
Alike 4.0 International
(CC BY-NC-SA 4.0) licence.

Uteliaisuuteni herättyä
ja gallien kilpiä tutkistel-
tuani löysin *British Museu-
min* kokoelmien kuvien
kätköistä Thames-joesta
vuonna 1857 löydetyn
kilven, jonka uskon toi-
mineen molemmille in-
noittajana, nimeltään
Battersea Shield (kuva 2).
Ei aikaakaan, kun myös
Uther Lohikäärmepään,
myöhemmin Artturin, kypärä löysi vas-
tineensa niin ikään *British Museumista*,
Waterloo Helmet -kypäräksi tituleeratusta

sarvekkaasta päähineestä (kuva 3).

Kunnas palaa kirjansa alussa kuningas Ar-
thurin mytologian alkupaikkeille, Geoffrey
Monmouthilaisen n. 1136 kirjoittamaan
teokseen *Historia Regum Britanniae*, joka,
vaikka ei aivan en-
simmäinen Arthu-
ria maininneista
teoksista ollutkaan³,
kasvatti suuresti ta-
rinoiden suosiota ja
muovasi hänen hah-
monsaa lähemmäksi
jälkeenpäin muistet-
tavaa versiota.

Kuva 3. Waterloo Helmet
© The Trustees of the British
Museum. Shared under a
Creative Commons Attributi-
on-NonCommercial-Share-
Alike 4.0 International
(CC BY-NC-SA 4.0) licence.

*Historia Regum Britanniae*n viidennessä
ja kuudennessa kirjassa kerrotaan
keisari Magnus Maximuksen (hänestä
käytetään teoksessa nimeä Maximianus)
vetäneen roomalaisjoukot pois Britannias-
ta, ja tätä seuranneesta piktien, skottien,

¹ Dorfmann, J. (2001), esim. noin 46 min. kohdalla.

² Kunnas M. teoksessa *Kuningas Artturin ritarit* (1997) 15.

³ Ensimmäinen ajoitettavissa oleva Arthurin maininnut teos, ja Monmouthilaisen päälähde, on Walesilaisen munkin ja historioitsijan Nenniuksen *Historia Brittonum* noin vuodelta 828. Se ei kuitenkaan puhu Arthurista kuninkaana vaan sotapäällikkönä (*dux bellorum*).

norjalaisten ja tanskalaisten⁴ riehunnasta. Sitten kuvataan, kuinka roomalaiset lähettivät legioonan Britanniaan turvaamaan rauhaa, rakentamaan muurin, ja sen jälkeen poistumaan jättäen lopulta saaren oman onnensa nojaan, jonka jälkeen piktit, skotit, norjalaiset ja tanskalaiset alkoivat välittömästi jälleen riehua siellä. Nämä ovat mitä ilmeisimmin samoja tapahtumia, joilla *Kuningas Artturin ritarit* alkaa: Suuret leijonakuninkaat, jotka hallittuaan Logresia päättivät palata etelän lämpimiin maihin; merisusien hyökkäykset; rantarottien rähiköinti; ja pohjoisten metsien siniset villikissat, jotka ahdistelivat kissaserkkuihin ja yrittivät häätää heidät majoistaan⁵.

Englantilainen tarusto tapaa kuvata britit Rooman ja Troijan perillisinä. Nenniuksen *Historia Brittonum* alkaa kertomuksella Aeneaan pojanpojanpojasta Brutuksesta, joka asettauduttuaan Albionin saarelle nimesi sen mukaansa Britanniaksi, ja perusti uuden Troijan, (*Troia Nova*) joka myöhemmin nimettiin Lontooksiksi. Tämä traditio oli suosittu. Geoffrey Monmouthilainen toisti sen myös omassa teoksessaan, mutta lisäsi Brutuksen surmanneen Britannian natiivit jättiläiset. Tarinaa Brutuksesta toistettiin hyväksyttynä tosiasiana aina varhaismodernille ajalle asti⁶. Arthuriiaanisessa mytologiassa se esiintyy esimerkiksi 14. vuosisadan runoteoksessa *Sir Gawain and the Green Knight*, joka alkaa katsauksella Troijaan, ja Britannian klassilliseen historiaan.

*siben þe sege and þe assaut watz sesed at Troye
þe bor3 brittened and brent to brondez and askez⁷*

Kun piiritys ja hyökkäys olivat päättyneet Troijassa, kaupunki sortunut ja poltettu hiileksi ja tuhkaksi

*Hit watz Ennias þe athel, and his highe kynde, þat siben
deprecd prouinces, and patrounes bcome
Welne3e of al þe wele in þe west ile3⁸*

Se oli Aeneas uljas, ja hänen korkeat jälkeläisensä jotka alistivat alueet ja valtiaksi tulivat lähes kaiken vaurauden läntisillä saarilla

*And fer ouer þe French flod Felix Brutus
On mony bonkkes ful brode Bretayn he sette3⁹*

Ja kauaksi, yli Ranskan meren, Felix Brutus monille kukkuloille niin laajan Britannian hän perustaa.¹⁰

Varmasti tunnetuin kuningas Arthurin tarinakokoelma, noin sata vuotta myöhäisempi Sir Thomas Maloryn *Le Morte D'Arthur*, nostaa keskeisempään osaan Britannian rautakautisen kelttihistorian, jonka mytologiaan vastaavuuksia tarinoiden, juonten, ja hahmojen kannalta kieltämättä on vedettävissä¹¹, eikä enää mainitse Brutusta tai Rooman yhteyttä.

Geoffrey Monmouthilaisen teos on pseudohistoriallinen, ja siinä on aikajanallisia epätarkkuuksia: Maximianus eli 300-luvulla, ja Hadrianuksen ja Antoninuksen vallit rakennettiin 100-luvulla. Myöskään Kunnaksen leijonakuninkaat (kuva 1) eivät selkeästi ole roomalaisiin legioonalaivarustuksiin pukeutuneita, vaan käyttävät vieläkin vanhempaa perua olevia kelttiläisiä varusteita, joista kilpi on ajoitettu välille 350–50 eaa. ja kypä-

⁴ Giles kääntää sanan Dacis englanniksi Dacians, Reeves kääntää sen Danes. Tanskalaiset lienevät daakialaisia uskottavampi vaihtoehto, sillä vaikka Britanniassa ehkä olikin daakialaisia osana armeijaa, norjalaiset ja tanskalaiset viikingit olivat niitä, jotka saarelle hyökkäilivät. Sanojen daakialainen, tanskalainen, ja lisäksi danaolainen sekaantumisesta saamme Rix R. (2014) s. 66 mukaan syyttää historioitsija Dudo Saint-Quentinläistä, joka uskoi näiden olevan samaa kansaa kansainvaellusten myötä teoksessaan *Historia Normannorum*. Dudon mukaan he saapuivat kreikasta Troijan sodan jälkeen. Viikinkien hyökkäykset Britanniaan voitaisiin siis tämän tulkinnan mukaan nähdä ikään kuin jatko-otteluna Troijalle.

⁵ Kunnas M. (1997) 7.

⁶ Esim. *Holinshed's Chronicles* (1577).

⁷ Säkeet 1–2.

⁸ Säkeet 5–7.

⁹ Säkeet 13–14.

¹⁰ Käänt. Pansu P.

¹¹ Koenig, G. (2004) 3–4.

rä välille 150–50 eaa. Tekstin tapahtumat suhteutettuna oikeaan historiaan ja historiallisiin lähteisiin näyttäisivät kuitenkin kertovan leijonakuninkaiden olleen roomalaisia, ja leijonien valtakunnan olleen Rooma. Tästä kielii myös Logresin karttaan (kuva 4) piirretty muinaisen leijonien valtakunnan rajamuuri, joka sijainniltaan näyttää vastaavan Rooman valtakunnan rajamuurina toiminutta Hadrianuksen vallia (kuva 5), ja jonka Geoffrey Monmouthilainen kirjoittaa roomalaisten rakentaneen ennen poistumistaan Britanniasta.¹²

Ilmaisu *eald enta geweorc*, eli muinainen jättien työ, tai sen erilaiset muunnelmät, esiintyvät anglosaksisessa runoudessa kahdeksasti. Se on motiivi, joka edustaa loistokkaampaa menneisyyttä, ja vanhemman ajan ihmeellisiä saavutuksia, joita lennokkaasti kuvataan jättiläisten tekemiksi niiden valtaisuuden takia. Termillä yleensä, kuten *Exeter*-kirjana tunnetussa käsikirjoituksessa säilyneessä runossa *ruin*, viitataan suuriin kiviisiin, usein roomalaisaikaisiin raunioihin, teihin ja kylpylöihin, mutta se saattaa viitata myös esineisiin, kuten *Beowulf*in säkeessä 2717b, jossa se viittaa lohikäärmeen aarteeseen, ja säkeessä 1679a, jossa se viittaa miekkaan.¹³ Kunnaksen kirjan kistorioitsijat¹⁴ juurruttavat tarinat rautakauden Britanniaan käyttäen hyödyksi aitoja arkeologisia kelttilöytöjä, ja toistavat hienovaraisesti sekä Malloryn

perinnettä historiallisten tapahtumien hämmästyttämisestä ja yhdistelystä kelttiperinteeseen että *enta geweorc* -motiivia, ja kertovat myyttejä maata muinoin hallinneista jättikissoista ja heidän jälkipolvilleen jäämistöksi jättämistään muinais-

muistoista, olkoot ne sitten raunioita tai varustuksia.

Kuva 4. Logresin karttaan on merkitty muuri ja kuvateksti: Muinaisen leijonien valtakunnan rajamuuri © Mauri ja Tarja Kunnas (1997)

Kuva 5. Britannian kartta ja Hadrianuksen valli © Encyclopædia Britannica (2009)

LÄHTEET: *Battersea shield*. 350 eaa - 50 eaa. [pronssi, lasi]. British Museum, Britain, Europe and Prehistory. 1857,0715.1. https://www.britishmuseum.org/collection/object/H_1857-0715-1
Dorfmann, J. (Director). (2001). *Vercingetorix: La Légende du druide roi*. Sony Pictures Home Entertainment.
Frankis P. J. (1973). *The thematic significance of enta geweorc related imagery in "The Wanderer."* Anglo-Saxon England, 2, 253–269. <http://www.jstor.org/stable/44510628>
Gawain runoilija (1360) *Gawain and the Green Knight*, Urbana, Illinois: Project Gutenberg. Haettu 31.3.2025, <https://www.gutenberg.org/ebooks/14568>
Koenig, G. (2004) *The Influence of Celtic Myth and Religion on the Arthurian Legends*. Theses, Dissertations & Honors Papers. 104. <https://digitalcommons.longwood.edu/etd/104>
Kunnas, M. (1997). *Kuningas Artturiin ritarit: Kappale kissojen varhaista historiaa*. Kustannusosakeyhtiö Otava.
Lamy, M. (2019) "The Ruin: A New Translation," *Occam's Razor*: Vol. 9, Article 2. Available at: <https://cedar.wwu.edu/orwvu/vol9/iss1/2>
Monmouthilainen G. (1136) *History of the Kings of Britain* käännt. Thompson A. In parentheses Publications, Medieval Latin Series Cambridge, Ontario 1999
Rix, R. (2014). *The Barbarian North in Medieval Imagination: Ethnicity, Legend, and Literature (1st ed.)*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315743622>
Waterloo Helmet, The. 150 BC - 50 BC. [Kupariseos, lasi, pronssi]. British museum: Britain, Europe and Prehistory. 1988,1004.1 https://www.britishmuseum.org/collection/object/H_1988-1004-1

¹² Geoffrey ei nimeä muuria, mutta kertoo roomalaisten rakentaneen sen Albanian ja Deiran väliin, ja etelämmäksi aiempaa rakentamaansa muuria, joka on oletettavasti Antoniuksen.

¹³ Frankis P. J. (1973) 254.

¹⁴ Kissahistorioitsijat.

KERRAN AARNIMETSÄÄN teki kodin pieni siili
metsällä ja siilillämmme oli nähkääs diili:
pitäisi jos siili metsästä vain hyvää huolta
niin vuorostaan se pitäisi myös

pienen siilin puolta
siili oli kiitollinen; suojan antoi kuusi!
siili oli pikkuinen ja maailma sille uusi

siis kuusen alle siili teki pienen sievän pesän
kukin, kävyin koristeli, asui läpi kesän
lähistöltä siili löysi paljon etanoita
hyönteisiä, lieroja ja jopa sammakoita
vaan syksyn tullen yhtäkkiä

metsään saapui halla
ei mitään enää mönkinytkään
sammalmaton alla...

pienen siilin pieneen mieleen iski kova hätä
ennakoida osannut ei ollut siili tätä
siilin, ymmärrätte, oli kesä ensimmäinen
ei voinut siili tietää, syksyn viima onkin jäinen!
(talvihorroksesta ollut kuullut se ei mitään
ei tiennyt, että hallan tullen
pesään kiirehditään)

itkuisena ravasi jo siili pitkin poikin
nyyhki ääneen: "miten selviytyä tästä voikin?"
kun silmänräpäkessä tuuli lempeämpi tuuli
ja tuulen läpi soman äänen pieni siili kuuli:
"tule tänne, oma eläinystäväni pieni!
etsi minut! minä olen täällä, olen sieni!"

siili pyyhki kyyneleensä, suuntas ääntä kohti
"sieni? moista tunne en", se
rämpiessään pohti
ääni jatkoi kuiskailua, siili lähti juoksuun
pienen siilin pieni kirsu
tarttui uuteen tuoksuun
ja sitten! *yhtäkkiä!* kirsun päässä oli sieni!
"heil!" se sanoi, "hauska tutustua, siili pieni!"

oi! sieni oli kaunis, ruskea ja torvimainen
eikä yksin! kyljessä sen oli samanlainen
ja toinen, sadas, tuhansia
sammalmaton päällä
niiden tuoksu huumasi myös viileällä säällä

"no hei", vihdoin ujosti sai kuiskatuksi siili
lähes hengen salpas aarre,
joka sammaleessa piili!

"minä tunnen sinut hyvin, ystäväni pieni",
hetken aikaa naurettuaan lausahti taas sieni
"leikkejäsi seurannut mä olen koko kesän
tunnen kuusen, jonka suojaan

rakensit sun pesän
ja rihmastoni kulkee aina tassujesi alla,
sillä minä olen metsä!
minä olen *kaikkialla!*"

siilin kirsu alkoi vapista, siis jatkoi sieni:
"älä huoli, minä tahdon auttaa, siili pieni
metsän sienet siilille on luotu syötäväksi"
ja siili tunsu huojoennusta, hymyili jo siksi
"jospa minä sitten...", vihdoin katsoi
silmiin sienien
vaan löytänyt ei kasvoja,
vain jalan, lakin pienen

jälleen puhui sieni: "en ole yksi, olen monta
en pelkkä lakki, olen mykorritsaa loputonta
symbioosi, metsän puut ja minä, sienijuuri
minä olen *valtava*, ja *syvällä*, ja *suuri!*
minä, jonka näet, on minusta vain osa pieni
näkymätön sinulle on varsinainen sieni
älä emmi, siili kulta, maista rohkeasti
huolen pitää lupasin, sen otan vakavasti
on maailma kovin suuri, pieni siili kovin uusi
lakkini on herkullinen, avaa siis jo suusi
syö minkä jaksat, loput viedä
mukanas saat pesään
niiden voimin nukkua sä jaksat ensi kesään!"

siili kiitti kauniisti, söi, pakkas eväät, lähti
ehti tulla yö, valaisi sen matkaa tähti
se vaipui uneen pesässään,
vain hetki siinä kesti
ja siili nukkui koko talven yhtäjaksoisesti

ja horrosta sen valvoi sieni, syvällä maan alla,
sillä sieni oli metsä,
ja *valtava*,
ja *kaikkialla*.

SOHVI LEHMUSKOSKI

HELVETISSÄ OLI KYLMÄ. Tuuli puhalsi lunta jäisten peltojen poikki ja täysikuun helakasta hohteesta huolimatta oli niin pimeää, että ilman lyhdyn valoa ei erottanut minne kivinen ja kuoppainen tie seuraavaksi kääntyi. Mirka oli kompuroinut sitä pitkin kauemmin kuin muisti. Hänen vaatteensa olivat jo aikaa sitten muuttuneet resuisiksi, jalkapohjat hiertyneet auki, ja pakkasen kohmettanut hänet kauttaaltaan. Kylmyys ei kuitenkaan ollut onnistunut viilentämään hänen sisällään kytevää raivoa, vaan päinvastoin. Nyt se roihusi entistä voimakkaampana.

Huonolla tiellä olisi ollut parempi edetä hitaasti, sen Mirka oli oppinut vaikeimman kautta. Yössä kiilluvat silmät ja aika ajoin kuuluvat eläimelliset huudot eivät kuitenkaan tehneet hidastamisesta sen houkuttelevampaa. Niistä huolimatta päivät olivat pahimpia. Silloin läpäisemätön pimeys ja lohdullinen tähtitai-vas väistyivät kolkon kirkkauden edeltä ja tien halkomille pelloille laahusti kuokkia ja talikoi-ta kantavia olentoja, jotka olivat joskus olleet ihmisiä. Heidät oli määrätty viljelemään karuja, routaisia pelloja, joissa ei koskaan ollut kasvava mitään, ja he olivat hoitaneet tehtävänsä niin kauan, että sen vaatimat voimat olivat vieneet heistä kaiken sen, mikä oli kerran tehnyt heistä eläviä. Jäljellä oli vain tyhjiä kuoria, jotka käyttivät työvälineitä, kun eivät muuta enää osanneet, ja katsoivat tyhyyteen sumuisin silmin.

Mirka tiesi, että sama kohtalo odotti vielä häntä itseäänkin. Hän oli elämänsä aikana tehnyt yhtä ja toista sellaista, joka saattoi hänet epäsuosioon niin ihmisten kuin jumaltenkin keskuudessa. Viimeisimpänä listalla oli luvatta kulkeminen kuoleman tiluksilla, ja koska siinä ei vielä ollut riittämiin, oli hän myös ottamas-

sa sieltä jonkun mukaansa, kunhan vain löytäisi hänet. Mitra oli vuosia sitten luvannut, että hän vielä joskus pääsisi takaisin kotiin, josta oli monien muiden ohella tullut ajetuksi, ja aikoi myös pitää lupauksensa.

Lyhdyn sisälleen kätkemä urhoollinen liekki alkoi voimistuvassa tuulessa lepatamaan uhkaavasti. Mirka yritti suojata sitä parhaansa mukaan, mutta kohmeiset sormet tekivät siitä hidasta ja vaivalloista. Mikäli liekki pääsisi sammumaan, hän ei enää pystyisi taivaltamaan öisin kunnolla ja pääsisi perille entistä hitaammin – elleivät pimeydessä kiiluvat silmät saavuttaisi häntä sitä ennen. Kummankaan vaihtoehdon seurauksia hän ei miehellään pohtinut.

Kova tuuli kaikkosi yhtä nopeasti kuin oli alkanutkin. Hetken ajan pelloilla ei tun-

tunut pieninkään tuulenvire, mutta Mirkan huokaistua helpotuksestaan ja laskettua vapaan käten-
sä, tuuli oli saanut kerättyä uutta voimaa ja palasi periksiäntamattomana puuskana. Se riepotteli Mirkan vaatteita ja hiuksia, melkein kaatoi hänet kumoon ja tunkeutui lopulta lyhtyyhyn luhistaen sen liekin surkeaksi savuvanaksi.

Kaiken kätkevä pimeys ympäröi hänet. Hetken Mirka oli jähmettyneenä aloilleen, turhaksi käynyt lyhty toisessa kädessä ja toinen käsi nyrkkiin puristettuna. Ajatukset nelisivät hänen mielessään. Pienen ikuisuudelta tuntuinen hetken jälkeen hän totesi, että seisahtumise-
sta ei ollut apua ja otti ensimmäisen askeleen pimeyden keskellä. Kaikki sujui aluksi hyvin, mutta lopulta hän eteenpäin haparoidessaan astui tien laidalla olleeseen irtokiveen. Se vierähti pois jalan alta ja hän iskeytyi päin tienvierien peltoa. Jäiset korret pistelivät hänen ahavoitu-

neita käsiä ja maan routa runteli hänen kylkeään. Kun Mirka nousi ylös, hän oli kaatua uudelleen. Tällä kertaa tosin hämmästyksestä.

Aamunkoi hiipi hiljalleen taivaanrantaan ja sen varovaisessa loisteessa hän näki, että kaukana edessäpäin kohosi korkeuksiin maatalo. Sen rajasi muusta maisemasta erilleen kivinen aita, jonka keskellä komeili jyrkäv rautaportti. Portille ei vienyt tietä tai polkua, joten Mirka lähti marssimaan sen luo pellon poikki, joka alkoi ensimmäisten auringonsäteiden myötä täyttymään sumusilmäisistä ja laahustavista maanviljelijöistä. Vaikka Mirka kulki heidän keskellään, kukaan ei tuntunut näkevän häntä.

Viimein Mirka saapui portille, joka avautui ketterästi pienen kirkunnan säestämänä.

Maatalo oli suuri. Siinä oli kolme kerrosta, pääovea ympäröi terassi ja ikkunoita oli hieman joka puolella. Maatalon seinä pitkin kapusi kuurainen muratti, joka ei sopinut kylmään maisemaan. Se sai rakennuksen näyttämään kodikkaalta, kuin sen näkisi maaseudulla eikä Helvetin perukoilla.

Varuillaan ollen Mirka käveli pääovelle ja tarttui siinä olevaan kolkuttimeen. Hän löi sillä oveen kolmesti, odotti ja odotti, mutta kukaan ei tullut päästämään häntä sisälle. Kotvan kuluttua ovi kuitenkin aukeni kuin itseksensä paljastaen takaansa pidot.

Aula oli täynnä musiikkia ja tanssipareja, jotka liihottivat ympäriinsä ihmismeren pyörteissä. Heidän hiuksiinsa oli pitkin kirjavin nauhoin sidottu linnunsulkiä, jotka tanssahtelivat heidän mukanaan.

Riehakkaan väkijoukon takana avautui ruokasali, joka oli täynnä ruoasta ja juomasta notkuvia pöytiä ja niiden ääreen ahtautuneita seurueita. Aulasta avautui muitakin huoneita ja käytäviä, kaikki täynnä juhlaväkeä, ja toisella laidalla oli jyrkät portaat, jonne vain harva oli löytänyt tiensä.

Kaikkien posket punoittivat, joillain tanssimisesta, joillain juomasta ja toisilla seurasta tai kuumuudesta, ja suut hymyilivät hetki hetkeltä leveämmin. Kukaan ei näyttänyt merkkejä hidastamisesta, vaan kaikki tuntui käyvän koko ajan nopeammin ja äänekkäämmin.

Mirka pujotteli väkijoukon seassa ympäri alakertaa ja yritti epätoivoisesti tavoittaa sen seasta tutut syysruskaiset kutrit tai talon emännän, jonka kanssa hänellä oli asioita selvittävänä.

Alakerrasta ei löytynyt mitään avarien huoneiden ja juhlaoven lisäksi, joten seuraavaksi Mirka suuntasi kulkunsa portaisiin ja lähti kipuamaan niitä pitkin toiseen kerrokseen. Siinä meni aikaa, sillä huoneet olivat luonnottoman korkeita. Toinen kerros oli alakertaa rauhallisempi, mutta edelleen niin suuri, että sinne saattoi helposti eksyä, kuten Mirka tekikin. Hän harhaili ympäriinsä ja yritti löytää jotain hyödyllistä, siinä kuitenkin onnistumatta.

Kun päivä jälleen oli kääntynyt yöksi, Mirka löysi itsensä painavan puuoven edestä. Hän työnsi sen uupuneen vaivalloisesti auki. Ovi antoi himmeästi valaistuun huoneeseen, joka oli lattiasta kattoon täynnä kirjoja ja taidokkaita käsitöitä. Avarilla ikkunoilla koreiden verhojen reunustamina kasvoi monenmoisia yrttejä pienissä ruukuissa ja purnukoissa. Jostain leijaili vieno neilikan tuoksu.

Mirka astui huoneeseen. Hän ei muistanut koska oli edellisen kerran nähnyt mitään niin viihtyisää ja oli ryhtymässä tutkimaan sitä tarkemmin, kun hiljaisuuden rikkoi ääni.

“On kohteliasta koputtaa.”

Mirka pyörähti ympäri kuin noiduttuna. Huoneen perimmäisessä nurkassa istui joku – tai ehkä paremmin jokin.

JATKUU ENSI NUMEROSSA...

ASKLEPIOKSEN PYHÄKKÖALUE EPIDAUROKSELLA oli erityisesti klassisella ja hellenistisellä kaudella suosittu pyhiinvaelluskohde, johon matkustettiin hakemaan apua erilaisiin terveysongelmiin. Nukkumalla sille tarkoitettulla alueella abatonissa potilaat saivat unessa jumalilta ohjeita parantumiseen ja joskus jopa parantuivat unen aikana. Alueelta on löydetty piirtokirjoituksia, joihin on kirjattu tapauksia potilaiden ihmeparantumisista.

Tällä testillä selvität, kuka piirtokirjoituksissa esiintyvistä potilaista olet ja kenen oireet vastaavat ongelmiasi. Koska matkustaminen Epidaurokselle on melko kallista eivätkä kohteen työntekijät varmaankaan salli arkeologisella alueella nukkumista, löydät tuloksista myös nykyaikaisempia ratkaisuja ongelmiasi.

1. Mikä seuraavista väitteistä kuvaa parhaiten opiskelutekniikkaasi?

- a) Opiskelen tehokkaimmin juuri ennen tenttiä ja kirjoitan esseeni enimmäkseen palautuspäivänä
- b) En rehelligesti sanottuna tiedä miten, mutta jotenkin olen vain päässyt kursseja läpi
- c) Vietän suurimman osan ajastani opiskellen ja palautan tehtäväni hyvissä ajoin
- d) Opiskelen usein kavereideni kanssa ja autamme toisiamme vaikeissa tehtävissä
- e) Aikataulutun opiskeluni siten, että käytän tietyn ajan päivästä opiskeluun ja lopun ajan lepoon tai teen jotain hauskaa

2. Jos sinulla olisi jokin supervoima, mikä se olisi?

- a) Ajan pysäyttäminen
- b) Teleportaatio
- c) Tulevaisuuteen näkeminen
- d) Tavaroiden liikuttaminen ajatuksen voimalla
- e) Lentäminen

3. Miten vietät mieluiten vapaa-aikaasi?

- a) Katson suosikkisarjojani, jotka olen nähnyt jo useamman kerran
- b) Vietän aikaa kavereideni kanssa ja tapaan uusia ihmisiä
- c) Luen erilaisia kehittäviä kirjoja ja katson dokumentteja
- d) Vietän suuren osan ajastani kuunnellen musiikkia ja haaveillen
- e) Viihdyn parhaiten erilaisten liikuntaharrastusten parissa

4. Mitä näistä olet joskus googlannut, mutta et haluaisi myöntää?

- a) Kuinka nopeasti tiskit homehtuvat?
- b) Lävistyksen tekeminen itse
- c) Sydänkohtauksen oireet
- d) Montako maksuuiututusta tulee ennen maksuhäiriömerkintää?
- e) En googlasi mitään näistä

5. Opiskelijabileiden jälkeen ystäväsi haluavat lähteä jatkoille, mutta sinulla on aamulla luento. Mitä teet?

- a) Seuraan ystäviäni jatkoille ja tunnen hieman syyllisyyttä, sillä tiedän jo lintaavani aamun luennolta
- b) Olen se, joka kehittää jatkoihin
- c) Lähden jatkoille välttääkseni fomon, mutta selviän silti luennolle
- d) Olen unohtanut koko luennon ajat sitten, joten lähden ilomieliin jatkoille
- e) Lähden kotiin nukkumaan, jotta jaksan herätä aamulla luennolle

6. Jos saisit yllättäen suuren määrän rahaa, miten käyttäisit sen?

- a) Suunnittelisin erilaisia hankintoja, mutta todennäköisesti elämäni ei juurikaan muuttuisi
- b) Käyttäisin sen matkusteluun ja erilaisiin elämyksiin, kuten keikkoihin
- c) Sijoittaisin tai säästäisin rahat
- d) Juhlisin ja shoppailisin
- e) Tekisin yhden ison ostoksen, jota olen harkinnut pitkään ja säästäisin loput

7. Millaiset luentomuistiinpanosi ovat?

- a) Hajanaiset, joidenkin luentojen muistiinpanot ovat kattavat ja joidenkin puuttuvat kokonaan
- b) Hukassa tai rytyssä repun pohjalla
- c) Pitkät, sillä pelkään jättäväni jotain tärkeää kirjoittamatta
- d) Täynnä piirroksia
- e) Ihan tavalliset

8. Mihin lastenlauluun samaistut eniten?

- a) Päivänsäde ja menninkäinen
- b) Saku Sammakko
- c) Jänis istui maassa
- d) Ihme ja kumma
- e) Hämä-hämähäkki

9. Mikä on suurin opiskelupaheesi?

- a) Kurssien kesken jättäminen tai lintsaaminen
- b) Myöhästely luennoilta
- c) Liiallinen stressaaminen tai liian monen kurssin ottaminen
- d) Kotitehtävien tekemättä jättäminen
- e) Minulla ei ole opiskeluun liittyviä paheita

10. Olet lähdössä suureen seikkailuun ja saat valita yhden eläinystävän apulaiskesi. Minkä valitset?

- a) Karhu
- b) Opossumi
- c) Lokki
- d) Haisunäätä
- e) Koira

11. Mikä on suosikkisi muinaiskreikan sijamuodoista?

- a) Akkusatiivi
- b) Genetiivi
- c) Nominatiivi
- d) Datiivi
- e) En opiskele kreikkaa

12. Opiskelijakaverisi pyytää apuasi vaikeassa tehtävässä. Miten vastaat?

- a) Kerron, etten ole vielä itsekään aloittanut tehtävää
- b) En vastaa
- c) Autan mielelläni
- d) "Hä, mikä tehtävä?"
- e) Ehdotan sen tekemistä yhdessä

13. Zombit ovat hyökänneet ja on maailmanloppu. Miten reagoit?

- a) Käperryn peiton alle ja toivon, että tilanne menee ohi itsestään
- b) Olen utelias, joten menen tutkimaan tilannetta ja se koituu kohtalokseni
- c) Pyrin selvittämään tilanteesta kaiken mahdollisen tiedon ja olen tyytyväinen, että olen varautunut erilaisia hätätilanteita varten
- d) Olen jotenkin onnistunut missaamaan koko asian ja tajuan tilanteen vasta kun ystäväni pelastaa minut zombien kynsistä
- e) Kuuntelen viranomaisten ohjeita, noudatan niitä parhaani mukaan ja yritän pysyä rauhallisena

**TULOKSET
SEURAAVALLA
AUKEAMALLA!**

Eniten A-vastauksia:

VIIVYTTELEVÄ KLEO

"Kleo was pregnant for five years. After the fifth year of pregnancy, she came as a suppliant to the god and slept in the abaton. As soon as she had left it and was outside the shrine, she gave birth to a son who, as soon as he was born, washed himself at the fountain and walked about with his mother."

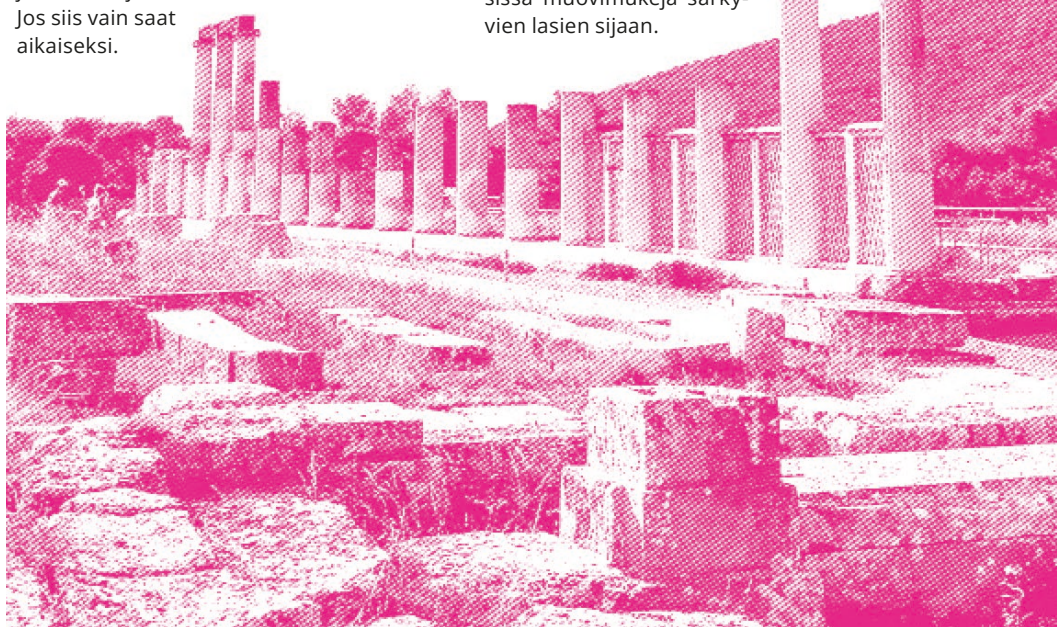
Olet kuin *KLEO*, joka oli raskaana viisi vuotta ennen kuin haki apua asklepieionista. Kuten Kleolla, myös sinulla on tapana lykätä asioiden hoitamista. Kiinnostuessasi jostain asiasta jaksat paneutua siihen syvällisesti ja käytät paljon aikaa mielenkiinnonkohteisiisi, mutta tylsempien tehtävien aloittaminen ja ajanhallinta on sinulle vaikeaa. Luentopäiväkirjat ovat pahin painajaisesi, ja kammoat jääkaappisi syrjäisimpään nurkkaan katso-mista siinä pelossa, että sinne kerääntyneet homeiset elintarvikkeet ovat muuttuneet elollisiksi. Valitettavasti tähän vaivaan ei ole parannuskeinoa, joten sen kanssa kannattaa vain oppia elämään. Olet kuitenkin luova, viisas ja hyvä ystävä, joten ei haittaa, vaikka et aina olisikaan kaikista aikaansaavin. Aiheesta on kirjoitettu myös paljon kirjallisuutta, jota suosittelen lukemaan. Jos siis vain saat aikaiseksi.

Eniten B-vastauksia:

KAOOTTINEN AISKINES

"Aischines, when the suppliants were already sleeping, went up a tree and peered over into the abaton. Then he fell out of the tree and impaled his eyes on some fencing. In a dreadful state, having been blinded, he earnestly prayed to the god, slept in the abaton, and became well."

Olet kuin *AISKINES*, joka putosi puusta kiivetyään sinne nähdäkseen paremmin abatoniin. Olet luonteeltasi utelias, energinen ja spontaani. Sosiaalisena ja vauhdikkaana persoonana olet usein bileiden keskipiste, ja sinulla on aina enemmän tai vähemmän loistavia ideoita. Olet Aiskineen tavoin kuitenkin myös hyvin tapaturma-altis, ja impulsiivisuutesi saa sinut ajoittain ongelmiin. Uteliaisuutesi vuoksi haet uusia ja jännittäviä kokemuksia, mutta joskus saatat tehdä asioita harkitsematta niiden seurauksia. Tehokkain lääke tähän vaivaan on todennäköisesti aika, sillä usein tällaiset Aiskines-tyyppiset henkilöt rauhoittuvat hieman iän myötä. Toistaiseksi suosittelen kuitenkin jättämään puihin kiipeämi-set ja muut sen kaltaiset toimet sellaisiin hetkiin, kun olet selvin päin, sekä suosimaan juhlatilaisuuksissa muovimukeja särkyvien lasien sijaan.

Eniten C-vastauksia: STRESSAAVA HAGESTRATOS

"Hagestratos, headache. This man was afflicted with sleeplessness on account of the distress in his head, but when he came into the abaton, he fell fast asleep and saw a dream. It seemed to him the god had cured the pain in his head and then stood him up straight, naked, and taught him the pankration thrust. When day came he left well, and not a long time after won the pankration at Nemea."

Olet kuin HAGESTRATOS, joka kärsi päänsärystä ja sen aiheuttamasta unettomuudesta. Sinulla nämä oireet johtuvat todennäköisesti stressistä, sillä liiallinen huolehtiminen, täydellisyysdentavoittelu ja yliajattelu ovat sinulle tuttuja ongelmia. Olet tunnollinen, älykäs ja nautit opiskelusta, minkä vuoksi olit todennäköisesti jo peruskoulussa opettajiesi lempioppilas. Olet myös kunnianhimoinen ja haluat pärjätä hyvin opinnoissasi, mikä saa sinut usein vaatimaan itseltäsi liikoa. Sinulle on todennäköisesti jo suositeltu erilaisia rentoutusharjoituksia ja meditaatiota, mutta stressaaminen tuntuu olevan sinulle niin luontaista, että näistä ei välttämättä ole apua. Suosittelen hoidoksi kunnollisia yöunia sekä kofeiinin ja nikotiinituotteiden vähentämistä. Myös liikunta on tehokas keino stressin vähentämiseen, mutta muista, että sinun ei tarvitse pyrkiä voittamaan minkäänlaisia urheilukilpailuja kuten Hagestratos.

Eniten D-vastauksia: HAJAMIELINEN HERMON

"Hermon of Thasos. He came as a blind man, and he was healed. But afterwards when he didn't bring the offering, the god made him blind again. Then he came back and slept in the abaton, and he restored him to health."

Olet kuin HERMON, joka parannuttuaan sai vaivansa takaisin, koska ei ollut suorittanut tarvittavaa uhrausta. Kirjoitus ei kerro, jättikö hän sen tekemättä tarkoituksella vai hajamielisyyttään, mutta sinun tilanteessasi syytä olisi todennäköisesti ajattelemattomuus. Olet haaveilija, joka kulkee pää pilvissä eikä suuremmin välitä arkisista asioista. Koska olet usein ajatuksissasi ja tiedostamaton siitä, mitä ympärilläsi tapahtuu, olet usein hämentynyt ja hieman eksyksissä. Sinulla on useamman kerran sanottu olevan kultakalan muisti, ja tavarasi ovat jatkuvasti hukassa. Innostut helposti pienistäkin asioista ja elät hetkessä keskittyen elämän hauskempiin puoliin, mutta yhdistettynä hajamielisyysteesi tämä saattaa tehdä sinusta hieman vastuutoman henkilön. Parannuskeinoksi ehdotan keskittymistä ympäristösi, kalenterin käyttöä sekä jatkuvaa muistilistojen väsäämistä. Todennäköisesti hyödyt myös ystäväystymisestä vastuullisempien ihmisten kanssa.

Eniten E-vastauksia: TAVALLINEN POIKA AIGINASTA

"A dog cured a boy from Aigina. He had a growth on his neck. When he had come to the god, a dog from the sanctuary took care of him with his tongue while he was awake and made him well."

Onneksi olkoon! Sinulla ei näytä olevan minkäänlaisia merkittäviä ongelmia. Olet kuten AIGINALAINEN POIKA, jonka kaulassa oleva kasvain katosi koiran hoitamana, eikä hänen tarvinnut edes nukkua abatonissa. Olet kaiken kaikkiaan normaali ihminen, jolla on terve tasapaino opintojen, levon ja sosiaalisen elämän välillä. Luonteeltasi olet rento ja ystävällinen ja ihmiset pitävät seurastasi. Et stressaa turhista asioista, mutta osaat ottaa myös vastuuta. Hoidat tehtäväsi ajallaan ja menestyt opinnoissasi ilman suurempia vaikeuksia. Harrastuksiisi sisältyy todennäköisesti liikuntaa tai muuta järkevää. Jos siitä huolimatta olet päätenyt opiskelemaan klassillisia kieliä, on hyvin mahdollista, että sisimmässäsi kuitenkin piilee jotain hyvinkin outoa, joka ei vain ole vielä tullut esiin.

*käännökset: attalus.org
valokuvat pyhäkköalueelta: Minerva Virkki*

*Huom. Henkilöiden nimet on muutettu tai lyhennetty viattoman osapuolen suojelemiseksi.
Nimittäin minun.*

Heippa kaikki!

Terveisiä Pohjois-Kreikasta. Täällä on satanut koko viikon. Tiedätekö sen tunteen kun saavutte sellaiseen paikkaan, josta olette tähän asti vain lukeneet kirjojen sivuilta? Tiedän että tiedätte. Sellainen tunne valtaisi minut tässä taannoin Olymposvuoren juurella.

On aina yhtä hämmäntävä tunne astua kirjan sivulta tihrustetun mustavalkoisen kuvan maisemaan. Yhtäkkiä jylhiä vuoria voi melkein pä koskettaa, märkä maa litisee jalkojen alla ja puroissa virtaavan veden solina ja sirkkojen siritys kantautuvat korviin. Muistelen kaikkia näkemiäni kuvia tuosta vuoresta, sekä lukuisista raunioista ja patsaista, ja palaan ajassa opintojeni alkuun, ensimmäisten tenttikirjojen ääreen. Niin paljon on ehtinyt tapahtua tässä välissä, vaikka toisaalta tuntuu kuin siitä ei olisi kulunut aikaa juuri lainkaan. Ensimmäinen kevät uudessa kaupungissa, fuksivuoden jännitykset ja epävarmuudet. Tuleekohan tästä yhtään mitään? Samaa mietin toisinaan vieläkin; se on sillä tavalla toistuva ajatus. En ollut koskaan kuullutkaan Olympoksen lehdestä, kuten en monista muistakaan paikoista joista olen sittemmin saanut lukea ja osassa jopa vieraila: Akropolis, Pantheon, Amfipolis, Colosseum, Mistra ja Mykene. Nyt teleportattuani tähän myyttiseen lehtoon (välilasku Münchenissä) yritän tavoittaa sitä tunnelmaa ja mielikuvaa joka minulla tästä paikasta aiemmin oli: "Kuvittelinko sen tällaiseksi?" Ei kai mikään ole koskaan aivan sellaista millaiseksi sen on etukäteen kuvitellut. Kokonaiskuva hahmottuu vasta kun on aivan asioiden äärellä. Yliopisto on opettanut minulle tähän mennessä ennen kaikkea sen, että hyvinkin yllättäviä kiinnostuksen kohteita saattaa löytyä sellaisista aihepiireistä ja teemoista, joista ei olisi koskaan etukäteen uskonut. Oivalluksia syntyy kun löytää asioiden väliltä yhteyksiä ennalta-arvaamattomia. Sateen pieksemät anemonet ovat mytyssä mutta loistavat yiluonnollisen kirkkaina muuten harmaata maisemaa vasten, raskas pilviharso verhoaa Olympoksen rinnettä ja huippua. Tuollako jumalat tosiaan asuvat? Yritän olla kastelemaatta kenkiäni enempää taapertaessani mutaisessa ruohikossa ja kyykistyn tarkastelemaan lähteen vierellä kiemurtelevaa murattia. Vedän ilmaa keuhkoihini. Sitä en ollut osannut mitenkään kuvitella, miltä Olympoksen lehdossa tuoksuu. Sitä ei kirjoissa kerrota.

Sanokaa Cicero!

Olen saanut tietooni, että merkittävän ja laajasti arvostetun auktorin nimeä kantavassa pöytäjuhlassa oli tälläkin kertaa suorastaan railakasta meininkiä. Asiallista! Paikalla oli kuuleman mukaan myös sankoin joukoin opiskelijoita muista tiedekunnista – kuinka poikkitieteellistä. Valtavan suureksi harmikseni en päässyt tällä kertaa todistamaan omin silmin, kuka kaulaili ja ketä. Mutta ei siitä sen enempää, sillä kuten perinteeseen kuuluu: Se mikä tapahtuu Cicero-sitseillä, jää Cicero-sitseille.

Siitä hankkeesta jonka me kaikki toivoimme epäonnistuvan

Yliopiston hallitukselta on kuulunut kevään aikana hyviä uutisia: normaalikoulun muutto alakampukselle on peruttu. Jihuu! Tulivat sitten vihdoinkin järkiinsä ja tajusivat itsekkin miten älytön koko hanke pohjimmiltaan oli. Ehkä opiskelijoiden mielipiteellä ja yhtenäisellä rintamalla oli sittenkin jotain vaikutusta, olkoonkin että argumentit alakampuksen merkityksestä erityisesti ryppäys- ja

rällystarkoituksiin nostettiin keskustelussa esiin kiusallisen usein. Eikä siinä sinänsä ole mitään väärää tai edes hävettävää – itse ainakin ryypiskelen lähestulkoon pelkästään alakampuksella.

NÄHTY

A rakastuneena. Keihin kaikkiin, sitä tarina ei kerro vielääkään. Ainakin **GateA21**:n pizzanmakui- seen drinkkiin, siitä olen varma. Tämä ei ole sinänsä mikään uutinen, mutta **M** on hukannut puhelimensa, mitä, neljännen kerran tämän kevään aikana? Olisiko jo aika hankkia sellainen jäl- jityslaite niin ei tarvitsisi joka baari-illan päätteeksi metsästää kadonnutta luuria? Huhun mukaan **L**:lle ja **A**:lle on ilmestynyt viime aikoina ryppyjä rakkauteen – toistuvasti. Ei se ole mikään ihme, kun kyseessä on kaksi niin samanlaista ihmistä. Hermothan siinä menisi itse kullakin jos joutuisi kaksoisolentoansa katselemaan kaikki päivät ja usein vielä yötkin läpeensä. **C** juomassa cosmo- politaneja lentokenttähotellin aulabaarissa. **S** haikailemassa menetetyt huonekalun perään.

Kyllähän minua oltiin varoiteltu Kreikan sateisista keväistä ja talvista, mutta en millään viitsinyt ottaa niitä kuuleviin korviini, varsinkin kun vuosi sitten tähän aikaan täällä sai palaa poroksi. Aigain muinainen palatsi veden vallassa on kyllä kieltämättä ainutlaatuinen näky. Seuraavaksi lähden Ouranopolikseen illalliselle, kuten asiaan kuuluu, sekä hiomaan suunnitelmaani Athos-vuoren valloittamiseksi. Lopuksi haluan vielä muistuttaa, että vaikka kykenenkin olemaan kerrallaan vain yhdessä paikassa siinä missä muutkin kuolevaiset, minä näen ja kuulen kaiken aikaa kaikenlaista; nimittäin Argoksen lailla minulla on silmiä kaikkialla. Pitäkää siis huolta itsestänne ja toisistanne.

Xoxo

Gossip Classic

Pohjautuu Cecily von Ziegesarin luomaan Gossip Girl -konseptiin.

gallupin tulokset

SOHVI LEHMUSKOSKI

TEETIN TEILLÄ TIEDUSTELUTUTKIMUKSEN, jonka tarkoitus oli kartoittaa palladiinin ja palladiininmielisten Caligulan lukijoiden kokemusmaailmaa mahdollisimman laajasti ja syväluotaavasti. Kysyin 8 kiperää ja tark- kaan valikoitua kysymystä, joista suurimpaan osaan pystyi rastittamaan vastaukseksi vain yhden vaihtoehdon. Linkki kyselylomakkeel- le jaettiin ainejärjestön WhatsApp-ryhmässä sekä sähköpostilistalla. Välitimme sen lisäksi myös oppiaineen henkilökunnalle. Vastauksia tuli kaiken kaikkiaan käsittämättömät **38 kap- paletta**. Uskomaton otos! Niin montaa osallis- tujaa ei taatusti ole koskaan ollut yhdessäkään Palladionin tapahtumassa.

Ensimmäiseksi kysyin vastaajien SUOSIKKI- SIJAMUOTOA viidestä eri vaihtoehdosta. Kol- men vaihtoehdon välillä kilpailu oli melko

tasaista: *datiivi*, *genetiivi* ja *akkusatiivi* saivat vastaavasti 6, 7 ja 8 ääntä. Epäsuosituin (tai kenties epäkiinnostavin?) sijamuoto oli *nomi- natiivi*, jonka valitsi vain 4 vastaajaa. Peräti 13 julmettua latinistia kertoi lempisijamuodok- seen *ablatiivin*.

Seuraavaksi kysyin, KUKA FILOSOFI OLISI ÄRSYTTÄVIN RYHMÄTYÖKUMPPANI. Tässä- kin kysymyksessä vastausvaihtoehtoja oli viisi: *Sokrates*, *Platon*, *Aristoteles*, *Rousseau* tai *Nietzsche*. Kaksi jälkimmäistä on syystä tai toisesta koettu antiikin filosofeja vähemmän ärsyttäväiksi, sillä *Rousseau* ja *Nietzsche* saivat kumpikin vain 3 ääntä. Klassisen kauden kol- mikosta suopeimmin suhtauduttiin *Platoniin*, jonka kanssa tehtyä ryhmätyötä vieroksui vastaajista 8. Sekä *Sokrates* että *Aristoteles* sen sijaan saivat 12 ääntä, mikä tarkoittaa kum-

mallekin lähes kolmannesta vastaajamäärästä. Kieltämättä pidän tätä sangen ansaittuna.

Kolmas kysymykseni oli, matkustaisivatko palladiinit ajassa mieluummin MENNEISYYTEEN VAI TULEVAAN. Jopa 28 henkilöä, eli lähes 74 prosenttia vastaajista, matkustaisi ajassa *taaksepäin*. Tämä ei toki liene alamme luonteeseen huomioonottaen kovin yllättävää. Kolmannen vaihtoehdon "*en missään tapauksessa kävisi kummassakaan*" valitsi 6 vastaajaa. *Tulevaisuuteen* haluaisi siis matkustaa vain 4 teistä.

Sitten utelin LEMPIRUNOMITTAANNE. Vastausvaihtoehdot olivat *daktyylinen heksametri, eleginen distikon, trokeinen tetrametri, jambinen pentametri* sekä *hendekasyllabus*. Näistä kaksi nousi kirkkaasti muita suositummiksi. Vastaajista 16, noin 42 prosenttia, kertoi lempparikseen *elegisen distikonin*. Heti sen kintereillä oli *daktyylinen heksametri* 15 äänellä. *Hendekasyllabus* keräsi 4 ääntä ja *jambinen pentametri* 3 ääntä. Vaihtoehdoista vain *trokeinen tetrametri* ei ollut yhdenkään palladiinin suosikki.

Kysyin, minkä viidestä tunnetusta latinankielisestä fraasista palladiinit ottaisivat TATUOITUNA KÄSIVARTEENSA, mikäli täytyisi valita. Suosituin lausahdus oli 13 ääntä kerännyt *memento mori*, jolle *cogito, ergo sum* hävisi vain kahdella äänellä. 7 vastaajaa valitsisi tatuoinnikseen *alea iacta est* ja 4 viinihirmua *in vino veritas*. Sanat *veni, vidi, vici* tatuoisivat itseensä 3 mahtipontista vastaajaa. Olisikohan Palladionin walk-in-tatuointitapahtuma harkitsemisen arvoinen varainkeruun muoto...

LEMMIKEISTÄ selvästi suosituin on *huonekasvi*, jollaisen kertoo omistavansa 18 vastaajaa eli noin 47 prosenttia palladiineista. Toiseksi suosituin lemmikki on *insinööri*, jollainen löytyy jopa 10 kotitaloudesta. Vastaajista 9:llä on *kivi*. Niin ikään 9 kertoo lemmikikseen *koiran*; lukuun on laskettu mukaan myös ne lemmikit, jotka on *koira*-ruudun rastittamisen sijaan mainittu nimeltä *muu*-kentässä, mutta jotka henkilökohtaisesti tiedän tuntevani *koiriksi*. *Kissa*-vaihtoehdon on valinnut 7 vastaajista – lomake toki ei kysynyt kunkin lem-

mikkityypin lukumäärää ja ystäväporukkani ainoana kissa-allergikkona tiedän faktaksi, että keskimäärin teillä on lähes kaksi kissaa kutakin *kissa*-vastaajaa kohden. Lisäksi vastaajat mainitsivat erikseen muiden muassa *Nakke Nakuttajan, Kalle-madon* sekä *mäyrän*. Yksi vastaajista oli jättänyt *muu*-kenttään vain välilyönnin pitääkseen lemmikkinsä identiteettin yksityisenä! Palladiinit raportoivat lomakkeella yhteensä 127 lemmikkiä, joskin tähän lukuun on tosiaan laskettu kultakin vastaajalta yhdentyyppinen lemmikki vain kerran.

Toiseksi viimeinen kysymykseni koski ÄÄNTEIDEN SOINNILLISUUTTA. Jakauma oli 26 kannattajaa *soinnillisille* ja 12 *soinnittomille* äänteille. Kysymys tuntui laatimishetkellä kiinnostavalta, mutta saattoi olla siinä mielessä gallupiin kyseenalainen valinta, että itse en osaa tuloksesta sanoa oikeastaan muuta kuin "Hmm! Ahaa!".

Lopuksi tiedustelin vielä, mikä on SANAN "VANTTUUT" YKSIKKÖMUOTO. 18 vastaajaa valitsi vaihtoehdon "*vanttuu*" ja 10 vaihtoehdon "*vantus*". Tiedoksi niille, joille sana ei ole tuttu missään muodossa, kyseessä on siis lapaset eli kintaat. Kinttaat? Kinnakset... Muodon "*vanttu*" kannattajia oli 7 kappaletta. Kielitoimiston sanakirja tuntee "*vanttuut*" *vantus*-sanana monikkomuotona. *Vanttu*-sanana monikon nominatiiviksi kerrotaan "*vantut*". Sanaa "*vanttuu*" Kotus ei ilmeisesti tunnusta, vaikka se vaikuttaakin olevan melko vakiintunut muoto. Kolme vastaajista päätti kirjoittaa vastauksensa tarjoamaani vapaaseen kenttään. Nämä vastaukset olivat "*sanalla ei ole hyväksyttävää yksikkömuotoa*", "*mitä*" sekä suorastaan tyrmistyttävä "*vantukas*".

Todellinen tilastotieteilijä luultavasti tekisi tämän datan pohjalta vielä jonkinlaisia kiinnostavia havaintoja ja kaavioita. Tilanpuutteellisista syistä kaaviot jouduin valitettavasti jättämään pois ja mihinkään syvempään analyysiin tästä aavistuksen loppuunpalaneesta humanistista ei taida tällä erää olla. Olen kuitenkin jo ryhtynyt suunnittelemaan seuraavaa gallupia.

UKKELIGALLERIA

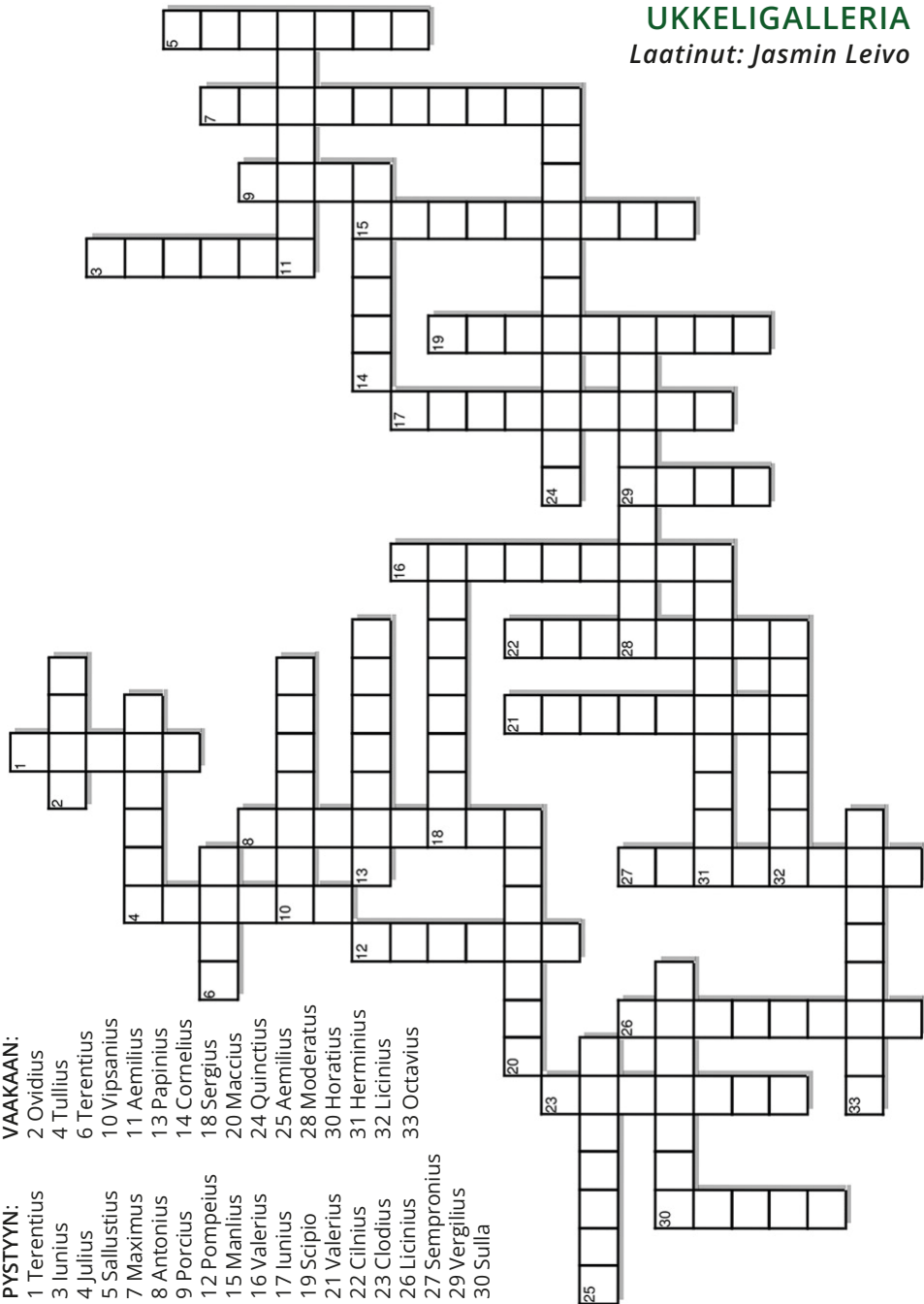
Laatinut: Jasmin Leivo

PYSTYVN:

- 1 Terentius
- 3 Iunius
- 4 Julius
- 5 Sallustius
- 7 Maximus
- 8 Antonius
- 9 Porcius
- 12 Pompeius
- 15 Manlius
- 16 Valerius
- 17 Iunius
- 19 Scipio
- 21 Valerius
- 22 Cilnius
- 23 Clodius
- 26 Licinius
- 27 Sempronius
- 29 Vergilius
- 30 Sulla

VAAKAAN:

- 2 Ovidius
- 4 Tullius
- 6 Terentius
- 10 Vipsanius
- 11 Aemilius
- 13 Papinius
- 14 Cornelius
- 18 Sergius
- 20 Maccius
- 24 Quinctius
- 25 Aemilius
- 28 Moderatus
- 30 Horatius
- 31 Herminius
- 32 Licinius
- 33 Octavius

PALATTUANI ROOMASTA ryhdyin pohtimaan. Miettimään sitä, jäikö minusta jotain Roomaan, vai veinkö sieltä jotakin. Vein eräästä pubista hatun. Sen kyllä vein, mutten tuonut mukani Turkuun, vaan jätin oikealle omistajalleen, joten sitä ei lasketa. Grappahäpeääkään ei lasketa, koska sitäkään en vienyt, vaikka oikeastaan olisi pitänyt. Senkin jätin oikealle omistajalleen. Roomalaista keramiikkaa kyllä vein, mutten Roomasta – ei siis lasketa. Kaikenlaisia muitakin asioita vein, mutta niistä maksoin, eikä niitäkään siksi lasketa.

Vein myös paljon kauniita muistoja. Aamuista ja aamukahveista. Pitkistä retkistä ja niiden jälkeisestä väsymyksestä. Suihkulähteistä ja suurien puiden varjoista. Ennen kaikkea vein muistoja tapaamistani ihanista ihmisistä ja heidän puheistaan. Nämä sain kuitenkin lahjaksi, eikä kyse ollut tosiasiassa viemisestä. Jos on käynyt hyvin, kyseessä on itse asiassa vaihtokauppa ja olen antanut ihmisille jotain myös takaisin.

Ja jos onkin niin, etten todella vienyt Roomasta mitään, on asian kai oltava niin, että olen jättänyt sinne jotakin itsestäni.

Ja silloin on oltava myös niin, että sitä en ennemmin tai myöhemmin palattava hakemaan.

Vaarana on, että jotain jää silloinkin,

ja sitten on kai
palattava
taas.

teksti ja aukeaman kuvat:
AINO TUHKANEN

HERMAN LIIKANEN
FENLANDESE

ROMA
Municipalità Capitale di Roma Capitale

LAVORI DI MANUTENZIONE
CONSERVATIVA
CI SCUSIAMO PER IL DISAGIO

WORK IN PROGRESS
WE APOLOGISE FOR ANY
INCONVENIENCE

Quem

